

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010155
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010155.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného I. Q., nar. XX. N. XXXX v C., trvalé bydlisko C. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 2. marca 2022, sp. zn. 2PP/14/2022, na neverejnom zasadnutí konanom 12. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného I. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 2. marca 2022, sp. zn. 2PP/14/2022, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného I. Q. (ďalej len odsúdený) o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo 16. júla 2014, sp. zn. 1T/120/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 16. októbra 2014, sp. zn. 3To/101/2014, vo výmere 11 rokov a 9 mesiacov, ktorý vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z uloženého trestu a splnil aj prvú materiálnu podmienku, že svojim správaním preukázal vo výkone trestu polepšenie, avšak nespĺnil druhú materiálnu podmienku, keďže od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život.

3. Tento záver okresný súd odôvodnil primárne poukazom na nespĺnenie druhej materiálnej podmienky, teda že nemožno očakávať, že odsúdený by v prípade podmienkového prepustenia viedol riadny život na slobode. K tomuto záveru okresný súd dospel na základe menej priaznivej resocializačnej prognózy a taktiež prihliadol na povahu spáchaného trestného činu. Odsúdený v období od presne nezisteného mesiaca roku 2000 až do septembra roku 2010 v rodinnom dome č. XXX v obci C. a k nemu priľahlých priestoroch, ako otec detí I., nar. XX.XX.XXXX, I., nar. XX.XX.XXXX, J., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, týchto niekoľkokrát do týždňa bil rukami, remeňom, palicou a elektrickým káblom po chrbte, zadku, nohách, rukách a po nahom tele, čím im spôsobil mnohopočetné hematómy a u syna I. došlo častokrát počas takejto bitky až k pomočeniu, opakovane sa im vyhrážal bitkou, vulgárne im nadával, kopal ich do tela, synovi I. presne nezisteného dňa v uvedenom období udrel v kuchyni hlavu o skriňu, čím mu spôsobil na zadnej časti hlavy tržnú ranu, ktorá si vyžiadala chirurgické ošetrenie a presne nezisteného dňa roku 2010 ho asi desaťkrát udrel tĺčikom na mäso po kolenách, odmietal všetkým deťom kúpiť akékoľvek ošatenie, vydeľoval ich jedlom a za zlý prospech v škole im opakovane zakázal jesť počas celého dňa, trváce potraviny pred nimi zamykal, pričom on sám pred nimi konzumoval jedlo, vyháňa ich z domu, načo museli prespávať v prístavbách v okolí domu, trestal ich tým spôsobom, že museli niekoľko hodín kľačať s predpaženými rukami, denne od nich žiadal, aby ho po príchode z práce prezuli a naservírovali mu jedlo, zamedzoval im prístup do obývajúcej miestnosti v dome, kde sa nachádzala televízia a počítač a počas letných mesiacov ich nútil k tomu, aby denne niekoľko hodín zalievali vedrami záhradu do tej doby, pokiaľ sa na povrchu pôdy nevytvorila súvislá vrstva vody. Neskôr

od presne nezisteného dňa v období od septembra 2010 až do 24.02.2011 telefonicky alebo osobne počas návštev pôsobil na I., aby pred vyšetrovateľom vypovedal tak, ako mu on prikáže, najmä bude popierať akékoľvek jeho násilné konanie voči nemu, na J., aby počas výpovede pred vyšetrovateľom zmenila svoje doterajšie výpovede, označila ich za vymyslené, nepravdivé, aby poprela akékoľvek jeho násilné správanie voči nej a nútil ju prepisovať listy, ktoré si vopred pripravil a tie následne zasielal na okresný súd a na J., aby počas výpovede pred vyšetrovateľom predstierala, že si na nič nepamätá a bude popierať akékoľvek jeho násilné správanie voči nej. Za takéto správanie prisľúbil I. preplatenie vodičského preukazu, J. zakúpenie mobilného telefónu a koňa a J. zakúpenie osobného počítača a dvoch kusov mobilných telefónov. Súd taktiež prihliadol na skutočnosť, že následkom protiprávneho konania odsúdeného sa jeho syn I. sa viackrát pokúsil o samovraždu a jeho ďalší syn I. spáchal v roku 2009 samovraždu.

4. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

5. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 29. marca 2022.

6. V sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru sa okresný súd nedostatočne zaoberal skutočnosťami a posúdil ho nespravodlivo. Namietal, že sa mu vyčíta minulosť, ktorá je z časového hľadiska stará viac ako 36 rokov, pričom od spáchania prečinu v roku 1984 uplynulo veľa času, na tieto skutočnosti sa pozerá ako na zahladené. Od tej doby viedol riadny život, bol riadne zamestnaný a po vstupe do manželstva sa riadne staral o rodinu. Počas tohto obdobia trestnú činnosť nepáchal a vo svojom okolí ako aj na pracovisku bol známy ako slušný, nekonfliktný a pracovitý občan, teda viedol riadny život, ktorý poznatok vyplýva aj zo zistenia súdu uvedeného v minulosti v uznesení o obnove konania. Je pravdou, že neskôr urobil viacero chýb, na ktoré nie je hrdý, ale viac krát ich úprimne oľutoval, čo mu bolo zohľadnené aj ako poľahčujúca okolnosť. Za tieto chyby zaplatil tým, že je vo výkone trestu, z ktorého si väčšiu časť odsedel. Je toho názoru, že minulosť by sa nemala stále zdôrazňovať, prízvukovať, on sa z minulosti poučil, chyby viac opakovať nebude, polepšil sa, už bude viesť riadny život. Pokiaľ ide o jeho zaradenie do práce, je pravdou, že bol do práce zaradený len krátko, no zamlčaným dôvodom pre jeho slabé a neprofesionálne výkony nebola jeho ľahostajnosť, ale jeho zlý zdravotný stav. Už od detstva má problémy s očami, bol na ne aj operovaný. V súčasnosti má zaevidované dvojce okuliare, obe sú ale pre neho nevyhovujúce, vek okuliarov je viac ako 13 rokov. Podľa neho je podstatný dôvod vyradenia z práce práve to, že nevidel dobre prácu vykonávať. Okrem toho má cukrovku a problémy s prostatou, čo ho tiež v práci limituje. Ústav mu inú vhodnú prácu nevedel zabezpečiť. Inak je jeho vzťah k práci na vysokej úrovni, celý život pracoval, práce sa nebojí, no ako znevýhodnený to nevie aktuálne preukázať, pretože zodpovedajúcu prácu pre neho nemajú.

7. V ďalšej časti sťažnosti poukázal na stanovisko riaditeľa ústavu, v ktorom sa uvádza, že ako odsúdený prehodnotil svoj postoj k trestnej činnosti, uznal svoje zlyhanie a následne svoje správanie, ku nadriadeným sa vždy správal slušne, pridelené úlohy (čistiace práce a iné) vždy vykonával rád. Má pedagóga, ktorý ho pozná najlepšie, lebo ho sprevádza celým pobytom v ústave, on by sa najlepšie vedel vyjadriť k jeho osobe. Podľa odsúdeného je dôležitá budúcnosť, v ktorej chce viesť riadny život, zaradiť sa do pracovného života a byť plnohodnotným občanom svojej komunity. Poukazovanie na minulosť vedie k zatrpknutosti. Ak sa dnes okresný súd domnieva, že on nepovedie riadny život, tak po pevnom výstupe 25.11.2022 ho už povedie a bude dokonalý a bezchybný? Všetci robia chyby, ak by sa hodnotila minulosť, tak by podľa neho všetci museli ísť do výkonu trestu. Ak by súd jeho žiadosti vyhovel, mal by ho takpovediac pod kontrolou a ak by podmienky porušil, musel by si zvyšok trestu dovykonať. Je toho názoru, že nikdy nebol hrozbou pre spoločnosť a inak tomu nebude ani teraz, ani v budúcnosti. Ak je jeho správanie dlhodobou požadovanej úrovni, tak sa pýta, na základe čoho dospel súd k záveru, že nepovedie riadny život? Na základe jeho minulosti a povahy trestného činu? Súd nezohľadnil hodnotenie riaditeľa a pedagóga, ktorý ho najlepšie pozná, pričom títo obaja hovoria, že svojim správaním preukázal polepšenie. Súd by mal u neho zobrať do úvahy aj citovú stránku k rodine a okoliu. Na rozvoji jeho osobnosti sa podieľali členovia náboženskej spoločnosti Svedkovia Jehoví, ktorí svojho času navštevovali ústav, ich morálne hodnoty, postoj k práci a rodine na neho veľmi hlboko zapôsobili a zobral si ich k srdcu. Je rozhodnutý, že už nikdy v živote nepoužije násilie a nedostane sa do rozporu so zákonom. Čo sa týka práce, má dva výučné listy, druhý získal vo výkone trestu odňatia slobody v odbore stolár. Aj to je dôkaz toho, že má záujem pracovať, viesť riadny a usporiadaný život a tým vyvrátiť pochybnosti o jeho schopnosti viesť takýto život.

8. Odsúdený v sťažnosti ďalej namietal, že sa mu vytýka správanie po nástupe do výkonu trestu. On ale považuje za prirodzené, že po nástupe do výkonu takto dlhého trestu je človek sklúčený a môžu u neho nastať aj psychické problémy, čo bol aj jeho prípad. Ved' prišiel o rodinu, majetok, o dobrú prácu, priateľov

a všetko, z čoho mal radosť. Také niečo zlomí človeka v akomkoľvek postavení, nielen jeho. Nechce však poukazovať na iných odsúdených, ktorým sa to stalo. Podľa neho to práve svedčí o tom, že je citlivý, že nie je žiadne zviera. Nakoniec aj samotný súd uznáva, že z tohto nelichotivého stavu sa dostal aj vlastným pričinením, lebo chcel, už vtedy myslel na budúcnosť, na to ako veci zmeniť k lepšiemu a že trestný čin bola v jeho prípade súhra súdom nepoznaných skutočností, ktorého ho viedli k neuváženému a nezákonnému konaniu. Z toho trestu si viac ako 90% odsedel, slušne sa správal, čo je dôkazom, že s vedením riadneho života to myslí vážne a úprimne. Záleží mu na jeho rodine, na zdravotnom stave jeho manželky, ktorá je chorá a potrebuje jeho oporu a pomoc v domácnosti, lebo si bez jeho prítomnosti dosť vytrpela, má ťažkú prácu na púli, aj okolo domu, život na dedine nie je ľahký. Rodina ho potrebuje, čoho dôkazom je aj to, že je s ňou v kontakte cez SKYPE, listovou korešpondenciou a telefonicky. Ak na toto súd neprihliada, tak je podľa neho dlhoročná práca oddielových pedagógov, zamestnancov ZVJS a samotného riaditeľa zbytočná. Ak odsúdený pri všetkej svojej snahe nemôže ísť na slobodu, tak čím ho možno motivovať, aby zo seba vydal ešte viac morálnych hodnôt. Výkon trestu má predsa prevýchovný charakter a má slúžiť na to, aby si odsúdený uvedomil čo robil, zaujal kajúcny postoj a zmenil svoje správanie, čo sa v jeho prípade aj stalo podľa názoru riaditeľa a pedagóga. Odvolávať sa neustále na minulosť je pre odsúdeného demotivujúce a deštruktívne a vedie k izolácii od spoločnosti. Pripomínať stále to zlé nikoho nepolepší, keď nevidí za svojou snahou pozitívny výsledok. Naopak zatrpkne, môže si začať nahovárať, že poslúchať sa neoplatí, veď aj tak z toho nič nie je a môže to viesť k ďalšej trestnej činnosti. A to odsúdený nechce.

9. V ďalšej časti odsúdený poukázal na to, že má dcéru G., s ktorou sa lúčil, keď mala 5 rokov, teraz je už takmer dospelá, no nakoľko mu ústav nevedel zabezpečiť vhodnú prácu, nemal z čoho platiť na ňu ani výživné, chcel by to napraviť, lebo jej ublížil. Aj rodine dlhuje nápravu. Dodal, že nie je už najmladší, chcel by zodpovedne využiť čas, ktorý mu zostáva. Kým má ešte dostatok síl, chce sa zamestnať, platiť deťom výživné, dať deťom čo im patrí a splatiť svoje dlhy, aj voči Slovenskej republike, aby ich nemuseli platiť jeho deti. Nechce ostať nikomu nič dlžný. Odsúdený verí, že súd podporí túto jeho snahu o podporu detí, čo sa môže realizovať, len keď bude na slobode, bude riadne pracovať v riadnom zamestnaní.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené odsúdený v konečnom návrhu žiadal, aby sťažnostný súd zobral jeho argumenty na vedomie, prehodnotil závery okresného súdu a vyhovel jeho žiadosti o podmienené prepustenie na slobodu a umožnil mu dokázať, že bude viesť riadny život.

11. Prokurátor sa k písomne zdôvodnenej sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

12. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného dňa 1. apríla 2022.

13. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

14. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

15. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

16. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený 25. decembra 2018 vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. Súčasne uplynul rok odkedy bola jeho predchádzajúca žiadosť o podmienené prepustenie na slobodu právoplatne zamietnutá.

17. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku splnil, čo aj logicky správne a obsahovo vyčerpávajúco odôvodnil.

18. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, teda či je možné od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, krajský súd sa stotožnil so záverom súdu okresného, že odsúdený túto zákonnú podmienku nespĺňa.

19. Odsúdenému treba pripomenúť, že zmysel podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienične prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Takýto predpoklad u odsúdeného nie je z dôvodov, ktoré okresný súd v napadnutom uznesení podrobne rozviedol. Jeho argumentáciu si krajský súd osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje bez potreby ju opakovať. Tu platí, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinstančné, tvorí rozhodnutie okresného a krajského súdu jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty opakovať.

20. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Podmieničné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmieničnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmieničnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

21. Je potrebné v súvislosti s nesplnením druhej materiálnej podmienky poukázať na to, že odsúdený už bol v minulosti (aj keď vo veľmi dávnej) právoplatne potrestaný za majetkovú a inú trestnú činnosť alternatívnym trestom (zrážkami z platu), kedy mal možnosť preukázať, že aj iný (miernejší) druh trestu u neho splní očakávaný prevýchovný účel, avšak dopustil sa následne omnoho závažnejšej trestnej činnosti, konkrétne zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorú (trestnú činnosť) bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 9 mesiacov.

22. Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.07.2014, sp. zn. 1T/120/2011, nachádzajúceho sa v spisovom materiály je vyplynulo, že predmetnej trestnej činnosti sa mal odsúdený dopúšťať počas dlhého časového obdobia až 10-tich rokov (od roku 200 do roku 2010) a to na viacerých osobách - štyroch svojich deťoch tým, že ich viackrát týždenne fyzicky a psychicky týral, spôsobil im rôzne fyzické zranenia, ponižoval ich, stresoval a podobne. V danom prípade bolo teda prihladené s poukazom na § 66 ods. 2 Tr. zákona najmä na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa mal odsúdený dopúšťať a v zmysle odpisu registra trestov čiastočne aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život. Podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (a to i s poukazom na jeho správanie vo výkone trestu), nie je možné jednoznačne konštatovať.

23. Vyššie uvedený záver krajský súd ustálil už v rámci rozhodovania o predchádzajúcej žiadosti odsúdeného o podmieničné prepustenie /pozri uznesenie Krajského súdu v Trnave z 12. januára 2021, sp. zn. 3Tos/223/2020/, pričom na týchto záveroch nie je dôvod nateraz nič meniť, Vyjadrené inak, od 12. januára 2021 doposiaľ nenastala v živote odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody žiadna taká podstatná zmena, ktorá by odôvodňovala iný náhľad krajského súdu na nespĺňanie druhej materiálnej podmienky zo strany odsúdeného.

24. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazyval na to, že je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, táto okolnosť nie je v rámci rozhodovania o podmieničnom prepustení určujúca, keďže žiaden odsúdený, teda ani ten, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, nemá na podmieničné prepustenie „právny“ nárok. Ku každej žiadosti odsúdeného o podmieničné prepustenie súdy pristupujú individuálne, reflektujúc špecifiká toho ktorého prípadu. Rovnako fakt, či odsúdený počas výkonu trestu vôbec poberá nejaký príjem, v akej výške a aké zrážky sa mu z neho realizujú, je v rámci rozhodovania súdov o podmieničnom prepustení nepodstatný.

25. Pokiaľ odsúdený poukazuje na fikciu neodsúdenia, teda že sa na jeho prvé dve odsúdenia hľadí, ako keby nebol odsúdený, tak v tomto prípade daná okolnosť nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu

k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

26. A pokiaľ odsúdený poukazoval v sťažnosti na svoj vyšší vek, ale aj na to, že má vytvorené doma zázemie, že sa mu zhoršuje zdravotný stav, ani tieto nie sú spôsobilé u neho rozptýliť riziko možnej recidívy na mieru potrebnú pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti, keďže ide o faktory, ktoré sa u neho na spáchaní trestnej činnosti v minulosti nepodieľali. Inak povedané, závažná trestná činnosť, za ktorú odsúdený vykonáva aktuálne trest, nesúvisela ani s jeho vekom, ani s nedostatkom príjmu a ani s jeho zdravotným stavom po fyzickej stránke. K rovnakému záveru možno dospieť aj ohľadom zvyšných tvrdení odsúdeného uvedených v sťažnosti, v rámci ktorých o. i. deklaruje snahu viac do rozporu so zákonom neprísť, ktoré taktiež samé o sebe, ale ani v kontexte s vykonanými dôkazmi nie sú spôsobilé rozptýliť obavu z možnej recidívy odsúdeného v budúcnosti.

27. Za daného stavu veci krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti (v tomto prípade primárne detí) pred páchatelmi trestných činov.

28. Pretože krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a sám iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, nezistil, tak sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.